

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/112/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816214847
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mandáček
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3816214847.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ing. Miroslava Mandáčka a členiek Mgr. Stanislavy Miklánkovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Bratislava, Mýtna 48, P.O.BOX 205, proti žalovanej: W. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. O. XX, o zaplatenie 2 224,09 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 16Csp/83/2016 -84 zo dňa 19. februára 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. a III. **z r u š u j e** a vec mu v rozsahu zrušenia **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie v záhlaví identifikovaným rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 2 000,- eur s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 222,24 eur od 21.12.2013 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.1.2014 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.2.2014 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.3.2014 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.4.2014 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.5.2014 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.6.2014 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.7.2014 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.8.2014 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.9.2014 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.10.2014 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.11.2014 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.12.2014 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.1.2015 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.2.2015 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.3.2015 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.4.2015 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.5.2015 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.6.2015 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.7.2015 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.8.2015 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.9.2015 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.10.2015 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.11.2015 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.1.2016 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.2.2016 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.3.2016 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.4.2016 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.5.2016 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.6.2016 do zaplatenia, zo sumy 55,56 eur od 21.7.2016 do zaplatenia, zo sumy 55,40 eur od 21.8.2016 do zaplatenia, a to všetko v splátkach po 60,- eur mesačne, splatných počnúc právoplatnosťou rozhodnutia vždy do 25. dňa v mesiaci, pod stratou výhody poskytnutých splátok v prípade nezaplatenia dvoch splátok. výrok I.). Výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom III. rozsudku žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 79,84 %, výška ktorých bude uvedená v samostatnom rozhodnutí súdu.

2. V odôvodnení svojho rozsudku konštatoval skutkové zistenia, ktoré vyplynuli z výsledkov dokazovania.

3. Na základe zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 14.08.2013 pôvodný žalobca poskytol žalovanej ako nepodnikateľovi pôžičku vo výške 2. 000,- eur, ktorú pôžičku sa žalovaná zaviazala uhradiť

v 36-tich mesačných splátkach bez poistenia po 82,82 eur, s tým, že celková čiastka sa dohodla o výške 2 981,52 eur, termín konečnej splatnosti 8/2016, fixná ročná úroková sadzba 32 %, RPMN 32 %, priemerná hodnota RPMN 20,44 %, spôsob splácania poštovou poukážkou. Súčasťou uvedenej zmluvy sú i zmluvné podmienky, kde v článku 6. bod 6.1 sa dohodlo, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku, a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a termínoch uvedených v bode 6.2 týchto zmluvných podmienok. V bode 6.2 sa dohodlo, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári alebo v zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. V článku 12 zmluvných podmienok bod 12.4 sa dohodlo, že spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v prípade, ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred. Podľa prehľadu splátok a úhrad žalovaná nezaplatila ani jednu splátku z poskytnutého úveru. Pôvodný žalobca evidoval voči žalovanej dlh vrátane zmluvnej pokuty vo výške 2 555, 71 eur. Listom z 27.11.2013 žalobca zaslal žalovanej oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, v ktorom uviedol, že nakoľko žalovaná dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradila, vyzval ju k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, s tým aby celkovú istinu vo výške 2 998, 08 eur uhradila do 3 dní od doručenia uvedenej upomienky. Žalovaná si uvedenú zásielku neprevzala v mieste bydliska a zásielka bola uložená na pošte dňa 04.12.2013, o čom svedčí závrata v doručení na č.l. 7 spisu.

4. Na základe uvedených skutkových zistení súd prvej inštancie dospel k právnomu záveru, že právny vzťah medzi stranami sporu založený zmluvou o pôžičke, je spotrebiteľským právnym vzťahom, na ktoré aplikoval ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (§ 9 ods. 1, 2, 9, § 11 ods. 1,2) a ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 565). Preskúmaním uvedenej zmluvy o pôžičke dospel súd k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere v danom prípade nespĺňa náležitosti stanovené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to podľa písmena k/: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom, keďže je v zmluve len celková výška splátky jednou sumou 82,82 eur. Taktiež v zmluve je nesprávne uvedený termín konečnej splatnosti spotrebit. úveru ako 8/2016, ktorý termín konečnej splatnosti úveru by mal byť uvedený presne dátumom, teda nie je splnená ani náležitosť v zmysle písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebitelského úveru. V zmluve ďalej absentuje v zmysle §-u 9 ods. 2 písm. c) adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť Preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. daný spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže sa uvedený úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalovaná mala potom poskytnutú pôžičku vo výške 2 000,- eur zaplatiť žalobcovi v 36-tich splátkach, teda 35 splátok po 55,56 eur a jednu splátku vo výške 55,40 eur, pričom prvá splátka bola splatná v zmysle prehľadu splátok a úhrad 20.09.2013, pričom jednotlivé splátky boli v zmysle dojednaní splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Žalovaná nezaplatila ani jednu splátku poskytnutého úveru. I keď žalobca v podanej žalobe uviedol, že úver dňa 27.11.2013 zosplatnil (oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru), ku ktorému vyhláseniu okamžitej splatnosti malo dôjsť v zmysle bodu 12.4 zmluvných podmienok, kde sa dohodlo, že spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v prípade, ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred, súd prvej inštancie okamžité vyhlásenie splatnosti úveru v liste z 27.11.2013 považoval za neplatný právny úkon, a to z dôvodu, že z uvedeného oznámenia nie je zrejmé pre nesplnenie ktorej splátky, resp. ktorých splátok došlo zo strany žalovaného k vyhláseniu uvedenej okamžitej splatnosti úveru, ktorá náležitosť v uvedenom právnom úkone je podľa názoru súdu podstatná, a to z hľadiska určitosti uvedeného právneho úkonu / § 565 Občianskeho zákonníka stanovuje, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, teda konkrétnej splátky, ako i z hľadiska posúdenia premlčania v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka, kde je stanovené, že ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky./ Za neplatné považoval súd vyhlásenie okamžitej splatnosti dlhu v liste z 27.11.2013 i z dôvodu, že žalobca v konaní nepreukázal zaslanie výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, čo v danom prípade preukázané nebolo. Žalovanej potom zostala zachovaná povinnosť zaplatiť dlh v dohodnutom

počte splátok. Preto súd žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcov sumu 2. 000- eur z titulu vrátenia pôžičky a v tejto časti podanej žalobe ako opodstatnenej vyhovel. Keďže v danom prípade nedošlo k platnému zosplateniu, súd v zmysle § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov, priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne z nezaplatených splátok splatných od 20.9.2013 do 20.12.2013, t.j. 4x 55,56 eur čo predstavuje 222,24 eur, s ktorou sumou bola žalovaná v omeškaní ku dňu 21.12.2013 a v nasledujúcich mesiacoch z jednotlivých dlžných splátok vo výške 55,56 eur a z poslednej nezaplatenej splátky splatnej v mesiaci august 2016 vo výške 55,40 eur od 21.8.2016 do zaplatenia, pričom celkový dlh povolil súd žalovanej, vzhľadom na výšku priznanej sumy ako i skutočnosť, že doposiaľ dlh nesplácala, na základe čoho súd vyhodnocuje, že nemala dostatok finančných prostriedkov, zaplatiť v splátkach po 60,- eur mesačne v zmysle § 232 ods. 3,4 CSP a v prevyšujúcej časti žalobu ako neopodstatnenú zamietol.

5. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 218 ods. 1 veta prvá, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1,2 CSP.

6. Proti tomuto rozsudku v časti vo výroku II. a III. žalobca podal včas odvolanie, v ktorom deklaroval uplatnenie odvolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a uplatnený nárok mu priznať v celom rozsahu. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania. Uviedol, že súd prvej inštancie neprihliadol pri rozhodovaní na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, ktorým sú slovenské súdy viazané. Uvedenie termínu konečnej splatnosti v zmluve je dostatočne určité a zrozumiteľné, v súlade s platnými právnymi predpismi. Poukázal na vyhlášku MF SR č. 620/2007 Z.z., ktorá - pokiaľ ide o konečnú splatnosť úveru - hovorí, že sa uvádza buď konkrétny dátum alebo dĺžka obdobia v dňoch, týždňoch, mesiacoch alebo rokoch, na ktorú je ponúkaný spotrebiteľský úver poskytovaný. V prejednávanej veci boli dojednané termíny splatnosti úverových splátok v čl. 6, bod 6.1 až 6.3 zmluvy. Termín konečnej splatnosti úveru uvedený ako „8/2016“ bez akýchkoľvek pochybností aj právne nevzdelanému priemernému spotrebiteľovi poskytuje relevantnú informáciu o tom, že úver bude musieť splácať do augusta roku 2016. Poukázal na vyššie uvedený rozsudok Súdneho dvora EÚ, podľa ktorého nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Rozloženie splátok v členení na istinu, úrok a poplatky priamo v základných dojednaniach zmluvy predstavujú rozpor s požiadavkou stručnosti, prehľadnosti, určitosti a zrozumiteľnosti zmluvy ako právneho úkonu. Podľa rozhodnutia Súdneho dvora EÚ zmluva musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa. Zmluva nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Ustanovenia smernice 2008/48/ES bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. V dôsledku uvedeného ustanovenie § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (súčasný § 9 ods. 2 písm. k/ zákon a č. 129/2010 Z.z.) je v rozpore so smernicou 2008/48/ES. Z rozhodnutia tiež možno vyvodiť záver, že iba porušenie povinnosti veriteľa podstatným spôsobom môže byť sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky. Záverom poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018.

7. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

8. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu nariaďovať pojednávanie.

9. Žalobca v odvolaní namietal odvolací dôvod, spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

10. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

11. V prejednávanej veci uplatnil žalobca proti žalovanej nárok na zaplatenie 2 224,09 eur s príslušenstvom. Nárok na plnenie proti žalovanému vyvodzoval zo zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 14.08.2013, uzavretou medzi právnym predchodcom žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom, na základe ktorej poskytol žalovanej spotrebiteľský úver 2 000,- eur s ročnou úrokovou sadzbou 32 %, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť v 36 pravidelných mesačných anuitných splátkach, splatných vždy k 20. dňu v mesiaci, po 82,82 eur. Žalovaná dlh neplnila včas a riadne.

12. Súd prvej inštancie v časti zamietol žalobný návrh žalobcu z dôvodu, že úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Vychádzal zo skutočnosti, že v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom zmluva neobsahuje údaj o tom, z čoho pozostáva úverová splátka s tým, že osobitne pri každej jednotlivjej splátke malo byť zvlášť uvedené, aká suma predstavuje výšku samotnej splátky, aká suma predstavuje úroky z úveru prípadne ďalšie náklady spotrebiteľa. V zmluve ďalej nie je riadne uvedený termín konečnej splatnosti úveru (dátumom), ale len ako „8/2016“, teda podľa názoru súdu prvej inštancie v zmluve absentuje i náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. Napokon úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, pretože v zmluve absentuje adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. e) zákona č. 126/2010 Z.z.).

13. Odvolací súd sa v prejednávanej veci s týmto právnym posúdením uplatneného nároku nestotožnil.

14. V prejednávanej veci z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplýva, že zmluvné strany si v úverovej zmluve dojednali, že dlžník je povinný splatiť veriteľovi úver spolu s úrokmi vo výške 32 % ročne v 36 mesačných splátkach po 82,82 eur.

15. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 14.08.2013 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

16. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

17. Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovanou bolo prebrať do slovenského práva smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „smernica 2008/48/ES“).

18. Podľa článku 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48/ES zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa prípadnej poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia a v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

19. Smernice sú špeciálnym typom právnej normy práva EÚ. Ich špeciálnosť spočíva v tom, že sú záväzné pre členské štáty vzhľadom na dosiahnutý výsledok, pričom forma a metóda dosiahnutia daného výsledku sa ponecháva na členské štáty. Pretože smernice nezaväzujú a nezakladajú práva priamo fyzickým ani právnickým osobám, vyžaduje sa ich implementácia do vnútroštátneho právneho poriadku, ktorej úlohou je zabezpečiť harmonizáciu právnych predpisov členských krajín EÚ. Okrem priameho účinku smerníc, ktorý nastáva vždy len a výlučne po splnení konkrétnych podmienok (márne uplynutie lehoty na transpozíciu smernice, žiadna alebo nesprávna implementácia, dostatočná jasnosť smernice, tak aby umožnila bezprostrednú aplikáciu, nepodmienený vznik práva vyplývajúceho zo smernice, ktorý si na vyvolanie právnych účinkov nevyžaduje prijatie ďalšieho právneho aktu, priamy

účinnosť nesmie založiť povinnosti jednotlivcom, a to tak fyzickej, ako aj právnickej osobe), európske právo smerniciam priznáva i tzv. nepriamy účinok, založený na eurokonformnej interpretácii vnútroštátneho práva (rozhodnutie ESD Marleasing, C-106/89), ktorý znamená, že smernica je aplikovateľná nielen vo vertikálnom ale i v horizontálnom type právnych vzťahov. Krajský súd zdôrazňuje, že v spojených prípadoch C-240/98 - C 244/98 Océano Grupo Editorial SA, ROcio Murciano Quintero (C-240/98) a Salvat Editores SA v José M. Sanchéz Alcón Prades (C-241/98), José Luis Copano Badillo (C-242/98), Mohammed Berroane (C-243/98), Emilio Vinas Feliu (C-244/98) Súdny dvor ES konštatuje povinnosť národného súdu pri aplikácii ustanovení národného práva, ktoré sú skoršieho alebo neskoršieho dátumu než uvedená smernica, interpretovať ich pokiaľ je to možné, vo svetle presného znenia a účelu smernice. K obdobnému záveru dospel Súdny dvor EÚ opakovane, napr. vo veci Kofoed, C-321/05.

20. Súd prvej inštancie teda síce správne prioritne na vec aplikoval slovenské hmotné právo, platné a účinné ku dňu, v ktorom nastali rozhodujúce skutočnosti, t.j. ku dňu uzavretia zmluvy, avšak nemožno opomenúť ani jeho povinnosť eurokonformného výkladu príslušnej právnej normy, a to vo svetle a zmysle príslušného komunitárneho predpisu. Z tohto dôvodu je nutné ustanovenia smernice 2008/48/ES, v prejednávanej veci konkrétne čl. 10 ods. 2 písm. h/ a i/ smernice, použiť ako interpretačné pravidlo pri aplikácii vnútroštátneho práva (§ 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch). Z ústavnoprávneho hľadiska Slovenskej republiky je v prvom rade dôležité, aby nešlo o výklad contra legem vnútroštátneho práva.

21. Berúc do úvahy uvedené potom ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch možno za použitia teleologického, gramatického i eurokonformného výkladu vykladať tak, že zákonodarcovia vyžadujú, aby zmluva o úvere obsahovala údaj o výške, počte a termínoch splátok, ktoré už v sebe zahŕňajú istinu, úroky i iné poplatky a nie tri rôzne samostatné údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, o výške, počte a termínoch splátok úrokov a o výške, počte a termínoch splátok poplatkov. Uvedenému napokon nepriamo nasvedčuje i historický výklad, keď s účinnosťou od 01.05.2018 bolo zákonom č. 279/2017 Z.z. o bankách predmetné zákonné ustanovenie novelizované tak, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je už len výška, počet, frekvencia splátok (a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia).

22. Krajský súd v tomto smere poukazuje i na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 09.11.2016, podľa ktorého článok 10 ods. 2 písm. h/ a i / smernice 2008/48/ES sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu listiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Podľa citovaného rozsudku predmetný článok smernice (10 ods. 2 písm. h/) ustanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

23. Na základe uvedeného krajský súd dospel k záveru, že úverová zmluva zo dňa 14.08.2013 obsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a to v čl. V., pričom nebolo povinnosťou veriteľa, vzhľadom na to, že strany si dojednali fixné anuitné splátky, obsahujúce ako splátku istiny, tak i splátku úrokov, špecifikovať v zmluve samostatne údaj o výške, počte a termínoch splátok úrokov, resp. pripájať k zmluve amortizačnú tabuľku, obsahujúcu takýto údaj. Aj Najvyšší súd SR v uznesení sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 uviedol, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Dovolací súd v súvislosti s tým poznamenáva, že aj v zmysle Rozsudku zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny (viď bod 53 Rozsudku). Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo

forme amortizačnej tabuľky (§ 9 ods. 2 písm. l/ v spojení s § 9 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z.). Totožný názor vyslovil Najvyšší súd SR i v uznesení sp.zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018, a teda možno vysloviť, že popísaný právny názor odvolacieho súdu zodpovedá právnomu názoru vyšších súdnych autorít (čl. 2 ods. 2 CSP). Právo žalovanej na vydanie amortizačnej tabuľky si pritom v súdnej veci strany dojednali v súlade so zákonom v bode 5.6 čl. VII zmluvy. Záver súdu prvej inštancie o tom, že úver sa považuje v dôsledku absencie tohto údajá za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch potom nie je opodstatnený.

24. Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 09.11.2016 ďalej uvádza, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Cieľom tohto ustanovenia smernice je zaručiť, aby spotrebiteľ poznal deň, v ktorý je splatná každá splátka úveru. V dôsledku toho je tento cieľ splnený, ak podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Obdobne tak, potom i pokiaľ ide o uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru v zmluve o spotrebiteľskom úvere, je možné vychádzať z toho, že nie je nevyhnutné, aby bol tento termín označený konkrétnym dátumom, pokiaľ spotrebiteľ môže bez ťažkostí identifikovať dátum konečnej splatnosti úveru. Pokiaľ si v prejednávanej veci zmluvné strany dojednali splatnosť splátok na 20. deň v mesiaci (čl. VII, bod 6, ods. 6.1 zmluvy) s tým, že termín konečnej splatnosti bol označený ako „termín konečnej splatnosti (mesiac/rok): 8/2016“, z uvedenej formulácie priemerný spotrebiteľ zrejme bez akýchkoľvek problémov a potreby matematických výpočtov dokáže vyvodiť, že konečný termín splatnosti úveru je 20. august 2016, a preto záver súdu prvej inštancie, že v dôsledku absencie tejto náležitosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/, § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z.) je úver bezúročný a bez poplatkov, nie je vo svetle uvedeného dôvodný.

25. Napokon, argument súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z.z.), je minimálne predčasný. Z kópie zmluvy, ktorú v konaní predložil pôvodný žalobca je zrejme, že ako veriteľ zmluvu uzavrela spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. (str. 11 zmluvy). Je pravdou, že kópia zmluvy v hornej časti prvej strany zmluvy v časti označenia veriteľa/ dodávateľa neobsahuje celé obchodné meno ani adresu veriteľa, avšak z dôvodu, že táto bola následne prelepená/prekrytá čiarovým kódom, slúžiacim zrejme pre potreby veriteľa na elektronickú identifikáciu zmluvy. Uvedenému nasvedčuje i fakt, že takto prekrytý je i samotný názov zmluvy a z označenia veriteľa je čitateľná len jeho časť, vrátane IČO. Pokiaľ mal súd prvej inštancie pochybnosti o tom, či zmluva obsahuje riadne označenie adresy veriteľa, nič mu nebránilo žalobcu vyzvať na doloženie originálu zmluvy, resp. kópie bez prekrytia uvedenej časti.

26. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II., ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a v súvisiacom výroku III. o nároku na náhradu trov konania. V rozsahu zrušenej časti vrátil súd prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom je právny názor odvolacieho súdu záväzný (§ 391 ods. 3 CSP).

27. V ďalšom konaní súd prvej inštancie rešpektujúc vyššie popísané právne závery ohľadne toho, že žalobcom poskytnutý úver nie je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, za súčasného zohľadnenia úhrad žalovanej, opätovne vec preskúma, pričom sa bude zaoberať správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov a vo veci opätovne rozhodne.

28. Toto uznesenie prijal Krajský súd Trenčín pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).